

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 lendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová a
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 amint a felszólamlások kü-
 lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Az érdem jutalma.

Nemesak városunk és e kerület közön-
 ségét, de az egész ország népét, az egész
 magyar nemzetet jól eső örömmel tölti el
 a hivatalos lap február 10-iki számának
 alábbi közleménye:

„Személyem körüli magyar miniszterem
 előterjesztése folytán Gulner Gyula, belügy-
 ministéri államtitkárnak, a közigazgatás te-
 rén szerzett kiváló érdemei elismerésül,
 Lipót-rendem középkeresztjét díjmentesen
 adományozom.

Kelt Budapesten, 1903. évi február hó
 6-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Gróf. SZÉCHÉNYI GYULA s. k.

Ő felsége nagybecsű kitüntetésé felett
 őszintén érzett öröm tölti el különösen
 Abony város közönségét, mely nem egy
 irányban tapasztalta érdemű országgyűlési
 képviselőjének hasznos és kiváló eredményű
 támogatását. Alig van városunkban valami
 intézmény, ami a haladás és fejlődés jele,
 ami létesülését nem a városunk ügyeiért
 lelkesülő országgyűlési képviselőknök kö-
 szönheti.

Nem volt még Abonynak olyan ország-
 gyűlési képviselője, aki oly igaz lelkesedés-
 sel s oly kiváló eredménnyel mozdította
 volna elő városunk közügyeit. S a város
 közönsége nevében küldött alábbi sürgöny
 mindnyájunkat megleléddel tölt el, mert
 nincs Abonynak egyetlen polgára sem, aki
 szívvvel, lélekkel nem vallaná a benne fog-
 laltakat saját szívéből is fakadónak.

„Abony város közönsége általában örül
 és őszinte üdvözlétének ad kifejezést a leg-
 felsőbb helyről jött s jól megérdemelt ki-
 tüntetés felett.“

De az egész ország közvéleménye is
 örömmel fogadta Gulner Gyulának a legfel-
 söbb helyről történt kitüntetését, mert 3
 évi államtitkársága tartama alatt olyan kivá-
 ló eredményeket ért el, melyek méltán ta-
 nusítják az ő kiváló adminisztratív képessé-
 geit, mélyreható tudását, mely a gyakorlati
 élet tapasztalatait és a kiváló elméleti ké-
 pességet egyaránt magában foglalja.

Magyarország közigazgatásának törté-
 netében maradandó becsű alkotás marad
 a messze jövőben is a közigazgatás egy-
 szerősítése, melynek létrejöttében Gulner
 Gyulának oroszán része van. A közigazga-
 tás terén szerzett hosszú tapasztalatainak
 fényes tanúbizonysága ez a nagy mű, mely
 magában véve is elég lenne arra, hogy
 Gulner Gyula nevét hálával emlegesse ennek
 az országnak lakossága, mert ettől az
 intézménytől méltán várhatja a közigazgatás
 eddigi bajainak orvoslását. A megyei és
 városi közigazgatás terén keresztül vitt
 célszerű újítások és változtatások már most
 is éreztetik kedvező hatásukat, a választási
 törvény revíziója pedig egyhangu örömmel
 töltötte el az előbbi állapotok miatt elke-
 seredett polgarságot, mert ettől méltán
 várhatjuk a választások tisztaságát. Csakis
 oly kiváló jogi képzettségű és gyakorlati
 tapasztalatokkal bővelkedő elme volt képes
 rövid 3 év alatt ezeket a kiváló eredmé-
 nyeket elérni, miint amilyen Gulner Gyulát

jellemzi, de még ez sem lett volna elég,
 ha az őszinte, mély hazafias érzés nem
 lelkesíti erre a másnak kivihetetlennek
 látszó munkásságra.

A gondviselés küldötte ezt a férfit
 a magyar belügyminiszterium államtitkári
 székébe s bizony méltán emlékezett meg
 róla Széll Kálmán miniszterelnök is a
 kitüntetésé alkalmával tiszteletére adott ban-
 quetten hálátelt szíves szavakkal s méltán
 nevezte jobb kezének a közigazgatás veze-
 tésében.

Hazafias érzésünkből fakad tehát az
 óhaj, hogy tartsa meg isten elméje nagy
 tudását, kiváló akaraterejét és munkaked-
 vét a magyar haza javára s jóindulatát és
 érdeklődését városunk közügyei iránt.

Polgári iskolánk veszedelme.

Abony város történetében szokatlan lelkesé-
 déssel, nagy áldozatok árán, szeretett országos
 képviselőnk hatalmas közreműködésével, sok elő-
 ítélet és maradi szempontokkal való nehéz küz-
 delmek után felállítottuk polgári iskolánkat, meg-
 valosítottuk negyed százados álmainkat, megterem-
 tettük a haladás, a jövő felvirágoztatására szolgáló
 eme legnagyobb, legelső és legbecsesebb in-
 tézményt.

Nem csak mi szülők, de a felvilágosultság-
 nak minden igazbarátja nagy lelki gyönyörűségi-
 gel szemléltük az elvetett mag kelesztését, izmosodá-
 sát, lombosodását, — gyermekeink testi, lelki
 gyarapodását, fejlődését, művelődését és azt, hogy
 ime sokunknak lehetővé lesz téve gyermekeink
 iskoláztatása, az általános műveltség elsajátítása s
 az arra való tudományos kiképezetése.

És egyszerre csak végig sivitott örömeink
 fölött a visszavonás, a békételenség, az egyenet-

született, most római sirban pihen: ne csodálkoz-
 zál, Róma mindnyájónknak édes anyja.)*

Utunk ezéja a művészetek tanulmányo:ása
 volt, de azért szakítottunk magunknak arra is időt,
 hogy Róma környékén egy pár szép helyet is fel-
 kereshettünk.

Aki Rómában időzik ne mulassza el Horatius
 kedves Tiburját — ma Tivoli megtekinteni. — Fek-
 vése a legregényesebb. Ez magyarázza meg előt-
 tünk Horatiusnak hozzá való mély vonzódását. —
 Az Anió vizesöseinek hegyszakadéka fölött ül a
 kis Tivoli s onnan tekint Róma tornyaira.

A villa Gregoriana kertjén át a hegyszaka-
 dékba leereszkedve, Neptun barlangjába jutunk,
 hol dideregve ölljük fel tavaszi kabátunkat. A szik-
 lából előtörő viz nagyon leüti a levegőt. Nem
 is sokáig időztünk benne. A vizes és közepe táján
 levő szikla terrassere lépünk, honnan egészen kö-
 zről szemlélhetjük a 96 m. magasból nagy ro-
 bajjal alá szakadó víztömeget. Körülöttünk virágozó
 olajfa erdő, felettünk mosolygó olasz ég, előttünk
 gyönyörű szivárvány öleli át a völgyet. Felséges
 hely! Alig merünk megszólalni, csak bámuljuk,
 hogy mily nagy, minő szép a természet.

Sokáig elgyönyörködünk a nagyszerű kép-
 ben, ha a visszaindulás ideje oly sietve nem kö-
 zelegne. Hogy élvezetünk teljes legyen, a sziklara
 merészen épített régi Sibylla templom oszlopai
 alól még egyszer visszatekintünk, hogy sohase fe-
 lüljünk a természetnek. Mielőtt visszaindulunk,
 a sziklara merészen épített régi Sibylla templom oszlopai
 alól még egyszer visszatekintünk, hogy sohase fe-
 lüljünk a természetnek. Mielőtt visszaindulunk,

TÁRGA.

Olasz földön.

(Folyt. és vége.)

Irtá: Györe János.

A klasszikus emlékek megőrzésében, Róma
 művészetének megteremtésében a pápáknak elé-
 vülhetetlen érdemeik vannak. Erről lépten nyomon
 meggyőződhattunk. Maga a Vatican mutatja ezt
 legjobban. A vatican, mely a pápáknak Avignon-
 ból való visszatérésük óta székhelyük, egészben
 véve egy óriási múzeum. — Megbecsülhetetlen
 kincseit a pápák századokon keresztül nagy buz-
 galommal s nagy áldozatok árán hordták egybe.

A belvederei Apolló, a Laokon csoport, az
 alvó Ariadne, az otricoli Zeus stb. mellett ott ta-
 láljuk a renaissance művészeinek — Raffael, Mich-
 el Angelo, Tizzian s mások korszakalkotó reme-
 keit is. —

Talán nincs Rómában egyetlen múzeum sem,
 melyben valami világszerte ismert nevezetes al-
 kotást ne lelünk. — A Capitoliumi gyűjtemény-
 ben alig tudnak eltetni a fürdőből kilépő szemér-
 mes Venussal, a Conservatorok palotájában szinte
 segíteni szeretnénk a talpából tövist kihuzó fiúnak,
 a Museo Nazionaleban megnézzük Ares s Kera

Művészet történeti szempontból a fent emlí-
 tett gyűjtemények nyújtanak legtöbb tanulságot, de
 kíváncsiságból megtekintettük a Kircher-féle nép-
 rajzi gyűjteményt is. — A villa Borghese s a villa
 Albani pedig arról győzték meg, hogy az olasz
 főurak mily bőkezűen pártolták a művészeteket.
 — A gyűjteményeken kívül megfordultunk ismét-
 telten a Forumon, megnéztük a Palatinuson a
 császárok palotájának romjait, a thermákat, dia-
 daliveket, pantheont a katakombákat s a jobb
 templomokat.

Egy délután hosszabb sétát tettünk a via
 Appián, mely ut-méltó büszkesége volt az ókori
 Rómának. — De hová lett a régi mozgalmas
 élet? A fényes diadalmenetek helyett, most csak
 egy-egy bérkoesi vagy egy-egy nagy kerekű olasz
 talyiga zörög rajta végig.

De hagyjuk el az utak királyát s nézzünk
 be futólag a San Stephano rotondo templomba,
 melyet magyar vonatkozású emlékenél fogva min-
 den Rómában időző magyarnak fel kellene ke-
 resnie. — A kereszténység e legősibb hajlékában
 választott magának örök nyugvó helyet egy ma-
 gyar ember: Lászlai János, gyulafehérvári kanonok
 s a Szt. Péter templomban gyóntató, ki 1523-ban
 végezte be életét. — A nagy kupola alatt a fő-
 oltár előtt a padlón fehér márvány lap örzi em-
 lékét, melyre behunyt szemű alvó férfi van farag-
 va. Az alvó alak alatt pedig e latin felírás olvas-

lenkedés és gyűlölködés hideg szele s mindinkább halványította reményeinket, sorvasztotta a hatalmas intézményt gyökerétől föl a koronájáig.

Hallgattunk! Vártunk! Nem akartuk nyilvános panaszokkal deprimálni az új iskola nivóját; bár ne tettük volna, talán nem öltött volna ekkora mérvet az a kiméletlen hajsza, mely egy egyén cilen egyéni antipatiából indult ki, és hatalmi kérdésekben söpör végig közéletünkön.

Hallgattunk, hogy ezen hallgatásunkkal targonassuk az iskola híret nevét mélyen érintő káros állapotokat, hogy ne adjunk tápot ellenségeink, hogy ne teremtsünk kárörvendőket.

Másfél éve nézzük borongó érzések között azt a kínos helyzetet, mely egy ideig csak az intézet falain belül dült, de a mely később átesapott azokon, feldúlva társadalmi életünket, pártokra osztva azt.

Másfél éve nézzük összeszorított ajkakkal, hogy miként kerekedik föl az egyének harcza s egyének körüli harcok az iskola enimens érdekeinek; a becsvágy, egyéni hiúság, fölényeskedési hajlamok a sikeres tanításnak, nevelésnek; a személyes gyűlölködés a kartársi szeretetnek, bizalomnak és tiszteletnek.

Nagyon messze kell járnia annak a közéleti viszonyok, a nevelési és a társadalmi rend megszilárdítására irányuló sikeres munkálkodás ismeretétől és gyakorlatától, akit közönyösen hagyyna a fent vázolt abnormalis állapotok.

Nem akarjuk még ez idő szerint e sajnálatos események motivumait föltárni, azt hisszük elég, ha rámutatunk a bajok örvényét övező hullámokra, hogy a kik felkavarták azt, megálljanak romboló munkájokban.

De tovább nem hallgathatunk s felemeljük tiltakozó szavunkat ez ellen a, — minden józanul gondolkozó ember által elítélendő — átkos harez, hajsza ellen, mely nemcsak egyéneket morzsol össze, a mivel elvégre nem szabad törődnünk, — hanem összemorzsolja iskolánkat magát is, legfőképpen intézményünket.

Vajjon eszükbe jut-e csak egy pillanatra is a gyűlölködést szítóknak, a hatalmi kérdés körül harcolóknak a szegény szülők érdeke, a kik anynyi reménnyel, oly szép jövő reményében indították gyermekeiket a képezetés és művelődés útjára és áldozatokkal népesítik be annak szent csarnokát?

Nem hallgathatunk tovább, mert már rég lejártak azok a terminusok, melyeket illetékes helyről az ügyek szanalására kaptunk, mert nincs kilátásunk arra, hogy ellen akció nélkül e zavaros helyzetből kivaczkalódhassunk.

E sorok írója hónapokkal ezelőtt személyesen beszélt a tanfelügyelővel a tarthatatlan állapotokról, aki gyors intézkedést ígért s nem hogy ez meg nem történt, de az események még jobban ki élesedtek.

Igazságos és gyors intézkedést kérünk, követelünk, nemcsak az iskola, hanem a szülők és társadalmi békés életünk érdekében is.

ral elolva szonjunkat, az állomás felé vesszük utunkat; jókedvűen kötekedve az utánuk szaladó pénzt kerő olasz gyerekekkel.

Második kirandulásunkat Albanoba — a régi Alba Longaba — tettük. — Talán 28 km. távolságra van Rómától. — A kis vasut jobbról párhuzamosan halad a régi via Appiával, balról róma vízvezeték romjai tűnnek szemünkbe. — Albano fekvése igen kedves; magas hegyen, honnan már a messze távolban a tyrrheni tengert is láthatni. — Albanoból — elhaladva a Horatiusok és Curiatiusok állítólagos vize — az etruszk művészet egyik emléke mellett, — Ariccian, Genzanon át árnyas uton gyalog elértünk a Nemi tóhoz, hogy lássuk azt a híres tavat, melyen egykor Nero uszó palotája állott. A nagy tó egy kratert tölt be s egy kör alakú tölcsernek alját foglalja el. — A tulsó parton fönt a krater szélén ül a kis Nemi fehér házaival, onnan gyönyörködik a tó haragos kék vizében. Nagy sebessen lejutunk vadvirágos partjához; esokrot kötünk a gazdagon virító ibolyából, sima követ ugratunk a vizen, majd felujtjuk képzeletünkben a kegyetlen császár uszó várát, melynek maradványai — amint a hagyomány tartja — elsüllyedve a tó fenekébe korhadnak.

Genzanonban sem mulasztottuk el megizlelni Bacchus italát. Betértünk egy kis koresmába. A falon papirból kivágott, kifestett kakas vonja magára figyelmünket. Jelentőségét — elolysava az alatta levő irást — csakhamar megértjük. — „Ha ez a kakas fönt megszólal, akkor lesz hitel.“ —

Hibáztatjuk a tantestület ama tagjait, kik engesztelhetetlen gyűlölködéseikkel azt az aldatlan vizsályt felidéztek, akik alkalmat adtak arra, hogy ügyeiket a szomszédos lapok is pertraktálják.

Hibáztatjuk a gondnokság eljárását, hogy mely személyeskedésekkel, hatalmi kérdésekkel (pártokra oszolva) fecsérlik az időt a helyett, hogy a vizsályok békés elintézésének módozatain tanácskoznának s az iskola érdekei fölött örködnének.

Hogy nagy része, a felidézett egyenetlenkedések és személyeskedések miatt ignorálja a gyűléseket, a helyett, hogy vállvetve igyekeznének a komplikálódott, elmérgesedett állapotokat leküzdeni.

Végül hibáztatjuk magát a társadalmat, mely pro et kontra tárgyalja az eseményeket a helyett, hogy súlyával elnyomni igyekezne káros hatásaival egyetemben.

A gondnokság helyettes elnöke megígérte a gyors intézkedést, jelen sorainkkal segítségére kívánunk lenni; az a czél vezeteli tollunkat, az iskola érdeke, az igazság és az üldözött védelme vezeteli akciónkat, egyéb semmi.

Az Isten-ember mondá: „Megismeritek az igazságot s az igazság szabadokká teszen titeket.“

MI UJSÁG?

Pár szó

A polgári iskolai tanulók szülőihez!

Mindanyionkat kínosan érint az a vizsály, mely polgári iskolánk eksistenciáját veszélyezteti.

Az ezen való segítés czéljából felkértem az érdekelt szülőket, hogy holnap, hétfőn délután 3 órára, a város háza tanácstermében tartandó értekezleten, minél számosabban megjelenni sziveskedjenek, mely alkalommal érdekeink megóvása tárgyában fogunk tanácskozni.

Temesközy Gerzson

— **Bemutatkozás.** Cs atári Gusztáv s. lelkesz f. hó 8-án a gazda és a szőlőmunkásokról mondott nagy szent beszédben mutatkozott be a híveknek — Hatásos szónoklatában erélyesen kikelt azon megtévesztő és kárhuzatos irányzat ellen, mely a hívők alsóbb rétegeiben légvászserü kilátásokkal kecsegteti s ingatja meg egyesek hitét. — A szent beszédnek nagy számn hallgatója volt.

— **Jótekonyság.** Takarékpénzüintézetünk a következő adományok nyújtását határozta el a folyó évre: Róm. kath. iskolának 40 kor., ev. ref. iskolának 20 kor., izr. iskolának 20 korona. Ipariskolának 30 kor. Izr. nőegyletnek 20 korona. helybeli szegényeknek 93 kor. 82 fillért. Összesen 223 kor. 82 fillért.

— **Jubiláris táncmulatság.** A „Kath. Olvasóegylet“ 30 éves fennállása alkalmá-

Lám olesó az olasz bor s hitelbe még sem vesztegetik.

Uti tervünk szerint Genzanoból kocsin szándékoztunk visszamenni az albanói tóhoz. Fel is fogadtunk két bérkocsit. Magyar szokás szerint előre áldomást fizettünk, de a két római vér mégis kifogott rajtunk. Még az ut elején elváltak egymástól s egyik sem oda vitt, ahová az alkunk szólt, hanem megálltak a falu két ellentétes helyén s kérték a fizetést. Mindjárt észrevettük a hunczutságot. Hiába magyaráztuk, hogy miunket a tóig vigyen, ránk sem hallgatott. Jogosan mehetünk volna az előjárásához, de hogy kikerüljük a további kellemetlenséget, leszálltunk s gyalog indultunk a tóhoz, útközben jól mulatva azon, hogy tanárunk, mint szidta szótárból a dicső római méltatlan utódját.

Albanoból visszatérve, még egy napot töltöttünk Rómában — Azt mondják hogy nincs város melyben oly hamar otthon találja magát az ember, mint Rómában. Ezt mi is tapasztaltuk, mert az utolsó nap alatt éreztük, hogy 10 nap alatt mily otthonosak lettünk falai között.

Szerettünk volna még tovább maradni; atnézni a művészetek gazdag csarnokait, hogy még jobban emlékünkebe vessük a látottakat. — De hiába! Az óra ütött. — Bucsúznunk kellett, — Fájó szívvel hagytuk el a „komoly“ Rómát, hogy öt napot a „vidám“ Nápolyban is töltsünk.

ból f. hó 23-án, farsang hétfőjén jótékonyezélú táncmulatságot rendez melyre az alábbi tartalmu meghívót bocsájtotta ki. Az abonyi „Katholikus Olvasóegylet“ 30 éves fennállása alkalmából 1903. február hó 23-án, hétfőn, saját könyvtára javára és házvételéből eredt adósságainak részbeni törlesztésére az Ipartestület összes helyiségeiben zártkörű táncvizigalmat rendez. Kezdeté este fél 8 órakor. Belépti-díj: Személyenként 1 korona; páronként 1 korona 60 fillér; családonként (1 férfi és 2 nő) 2 korona. A talpalávalót az első zenekar szolgáltatja. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak. E meghívó belépti-jegyül szolgálván, kívánatra előmutalendő. Szívesen ajánljuk e jubilaris táncmulatságot a fesztelenül mulatni szerető közönségnek.

— **Egyleti közgyűlés.** Az „Iparos Ifjuság Önképző Egylete“ f. hó 8-án tartotta ez évi közgyűlését. A 7 pontból álló tárgysorozatból a költségvetés, a tisztújítás és a tiszteletbeli tagok választása érdemelnek említést. Tiszviselőkké választották Járdán Imre korelők elnökele alatt: Kováts Béla újból elnökké; Siller Gusztáv jegyzővé; Csizmás István pénztárnokká; Szikszai Lajos ellenőrré; Lőrinczi Gábor gazdává és Varga Lajos könyvtárnokká. Választatott még 12 választmányi és 4 póttag. — Örömmel és lelkesedéssel tiszteletbeli elnökké: Temesközy Gerzson, tiszteletbeli tagokul pedig: Király Ferencz, Hints József, Nagy Lajos, Veverán István, Dobozy Kálmán, Dobozy György, Járdán Imre és Szerdahelyi János választották meg. Örömmel regisztráljuk és kísérik jóakaratu figyelemmel ezen, az iparos ifjuság művelődésére nagy kihatással biro egyletműködését, melynek üdvös hatása ügyes, tapintatos vezetése már is érezhető. Exulsion:

— **Közgyűlés.** A „Pestmegyei abonyi takarékpénztár“ f. hó 1-én tartotta Antos Béla elnökele alatt 33-ik évi rendes közgyűlését. — A felolvasott igazgatósági jelentésből kiemeljük a következőket: Bir a pénztári forgalom — a visszleszámítolási hitel kisebb mérvben történt igénybe vétele folytán — valamivel csökkent is, mindamellert ugy a betét, mint a kölesön állomány az év végén emelkedést mutat fel. Az 1902-ik üzletév eredménye, daczára annak, hogy a váltó tárczából 2828 koronát leirasba kellett hozni, teljesen kielégítő volt, amennyiben az idei tiszta jövedelem a megelőző évit 5032 koronával haladja felül, mely körülménynél fogva az igazgatóság, a tavalyinál aránylag sokkal nagyobb, t. i. részvényenként 4 kor. 50 fillérral magasabb osztalek fizetését hozta a közgyűlésnek javaslatba. A tiszta nyeresemény 23748 kor. 40 fillert tesz ki, melynek felosztása a következőképen javasoltatott: A tartalék tőkéhez csatoltassék 2374 kor. 84 fill. Igazgatóság tiszt. díjára 3087 kor. 29 fill. Felügyelő bizottság tiszt. díjára 712 kor. 45 fillér. Tisztek jutalékára 550 kor. Jótekonyság czélra 223 kor. 82 fill. Osztalékra 800 részv. után a 21 kor. 16800 korona. Összesen 23748 kor. 40 fillér. A közgyűlés a betérjesztett mérleget jóvahagyta, a kimutatott 23748 kor. 40 fill. tiszta nyeresemény felosztását tárgyzató igazgatósági indítványt elfogadta és ugy az igazgatóság mint a felügyelő bizottságnak 1902-ik évre nézve a felmentvenyt megadta. Következett a választás. Megválasztottak 3 évre. Ig. elnökül: Goldschmied Lipot. Igazgatósági tagokul: Laczkó Pál, Lukács Gyula, Dr. Györgyi József és Richter Béla. — Felügyelő bizottsági tagokul: Neipel Ferencz, Szánthó Elek, Gulner Gyula, Busztin Adolf, Hay Mór. Végül az igazgatóság betérjesztette a módosított alapszabályokat, melyek — miután a módosítások az intézet szervezetét egyáltalán nem érintik és legfontosabb része éppen közgyűlési határozat folytán eszközöltetett — egész terjedelmében egyhangulag elfogadtattak.

— **Mezőgazdasági értekezlet.** Járási mezőgazdasági gyűlés tartatott e hó 9-én, Teszary László főszolgabíró elnökele alatt. Tárgya volt: 1. bizottsági tagok ujra választása. Erre nézve a régi bizottság újból megválasztott 2. Az apa állatok vizsgálatának határidő kitüzése és bizottságuk meg alakítása, mire nézve a következők állapítottak meg. Kocséron: f. évi márcz. 12-én, bizottsági tagok: Ney Géza szolgabíró és Teszary Ferencz. Jászkarajenőn márcz. 13-án, bizottsági tagok ugyanazok. Törtelen: márcz. 14-én, bizottsági tagok: Antos Béla, Király János. Tószegen: márcz. 16-án, biz. tagok: Kostyán József és Király János. T. sz. elén: márcz. 17-én biz. tagok: Benedikty Gyula. Teszary Ferencz. T. Györgyén: márcz. 18-án biz. tagok ugyanazok. Újszászon: márcz. 19. biz. tagok: Ney Géza és Laczkovics Béla. Z r e

k a s o n: márcz. 20. biz. tagok: ugyanazok. A b o n y b a n: márcz. 21. biz. tagok: Teszary László, Palásti Pál. Mezőgazdasági egyesületi tagokul ajánlatba hoztattak: Egedi József, Liphay György, Makay János, Mészáros István, Temesközy Gerzson, Konez Márton, Szücs József G. Ezzel az értekezlet véget ért.

— **Farsang.** A helybeli huszár ezred derék altisztj, kara e hó 18-án rendezte mindig jól sikerült zártkörű táncmulatságát, a Staub-féle ház nagytermében. — Igen jól sikerült a 48-as kör vasárnapi felolvasó estélye. A nagy terem zsúfolásig megtelt közönséggel, kik jól mulattak Dobozy Kálmán pompás szavallatában, melylyel Gedóvár asszonyának, Kiss József által megírt szomorú történetét adta elő, valamint Temesközy Gerzson szerkesztő bohókás apróságain. — Szép számú közönség vett részt a népkör felolvasó estélyen is, melyen Tömösközy József a földrengésről tartott tudományos felolvasást, Fördös Károly pedig egy falusi házasság kacaglati részleteit ismertette meg a hálás közönséggel.

Az abonyi kereskedők e hó 22-én, vasárnap, a „Társalgási-egylet“ összes termeiben a Társalgási-egylet könyvtára javára zártkörű táncmulatságot rendez, melyre igen díszes meghívókat bocsátott ki a rendezőség, melynek tagjai: Löffler Miksa elnök, Löwenstein Simon jegyző. Havas Ignác pénztárnok. Brück Adolf, Busztin Adolf, Gara János, Havas Sámuel, Lázár Ármin, Obláth Zsigmond, Ország Sándor, Pick Mór, Polgár József, Ringelsen Ottó, Schwarcz Lipót, Strasser Kálmán, Vajda Adolf, rendezők. Belépti-díj: Személyenként 2 kor; család-jegy 5 kor. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések a kulturális célra köszönettel fogadtatnak és hielapilag nyugtáztatnak.

— **A Függetlenségi 48-as kör** ma delután tartja meg évi rendes közgyűlését, melynek egyik nevezetes tárgya lesz amaz indítvány, hogy az egylet, az összes abonyi 1848/49-ik honvédek tiszteletbeli tagjaiul válassza meg.

— **Köszönetnyilvánítás.** A Függetlenségi 48-as Kör-ben f. hó 8-án tartott felolvasó estélyen, a díszes közönség önkéntes adományozásából 70 kor. 14 fillér folyt be az egylet kulturális céljaira. Ugy ezen szíves adományokért, mint a felolvasó estélyen közreműködő Temesközy Gerzson és Dobozy Kálmán uraknak, kiválóan sikeres fáradozásaikért a legmelegebb köszönetet nyilvánítja az egylet elnöksége.

— **Szél vihar.** A pénteken dult szélviharnak meg lett a káros következménye is, az állomás főépületének tetejét teljesen lesodorta. A tűzoltó parancsnok is meg tette intézkedéseit, gondoskodott arról, hogy tűzvész esetén valamennyi tűzoltási szerelvény a vész helyére azonnal kiszállíttassék, mely célra előfogatokon kívül magánosok is felhívták a szivattyúk és vízjelzőknek, jutalmazás mellett leendő szállítására, mit itt is ajánlunk a közönség figyelmébe saját, jól felfogott érdekében is.

A test edzése és erősítése.

Ha azt akarjuk, hogy egészségesek maradjunk, legelső kötelességünknek kell tekintenünk, hogy testünket akképpen edzzük és erősítsük, hogy mindenkor a beható betegségesirának ellentállhasson. E célra a legalkalmasabb szerek a következők. Egyszerű, erőt nyújtó táplálék. Lakásunk legyen alkalmas a levegő és világosság fölvetelére. Ruházatunk legyen tartós, egyszerű és ne sűrűn szőtt posztóból, ne legyen se túlmeleg, se túlhideg. Egész életünkben legelső gondunk legyen a tisztaság és rend. Mossuk meg minden nap egész testünket mérsékelt hideg vízzel, vagy dörzsöljük le érdes, nedves kendővel. Tartsuk tisztán hajunkat, szakálunkat, fogainkat, szánkat és körmeinket. Végezzük munkánkat teljesen és egész erővel, ez új erőt ad. Munkaszünet alatt azokat a testrészeket erősítsük, amelyek munka között pihennek. A tornagyakorlatokat — különösen a szabadban és a testünk erejéhez képest, el ne mulasztjuk. Gyalogsétát, lapdajáték, mérsékelt kerékpározás, evezés, uszás stb. a legjobb szerek a betegségek elleni küzdelmünkben. Korán keressük föl ágyunkat! Kerüljük a kicsapongó életmódot. Végül kerüljünk lehetőleg minden érintkezést fertőző betegségekkel.

Kinek teste gyenge és nem bír kellő ellentálló képességgel, legyen arra tekintettel hivatása megválasztásában is. Oly hivatás, mely a szabadba vezet és testünk erejét gyakorlat által növeli, jobb, mint a szobalevegőhöz kötött foglalkozás.

Azok, kik gyenge légzési szervekkel bírnak, lehetőleg kerüljenek poros, füstös légkör, hideg és érdes szeleket. Hideg levegőben nagy járás közt ne beszéljünk soha.

— **Dankó levele.** A szegény beteg Dankó Pista a következő levelet küldte hozzánk, melyet szívesen ajánlunk olvasóink figyelmébe: „Tek. Szerkesztő ur! Hogy betegségem alatt felmerülő költségeimet fedezhessem, 50 dalomat összeválogattam és ki fogom adni még február hó folyamán egy kötetben. Beteg vagyok; a kiadással járó faradozást nem bírom, tehát Nádor Kálmánt, első magyar dalkiadót biztam meg dalkötetem kiadásának a rendezésével: dalaim az ő bizományában jelennek meg. Nagyon kérem Tek. Szerkesztő Urat, méltóztassék b. lapjában dalkötetemről néhány sorban megemlékezni. — A kötet ára 4 korona lesz. A megrendelések bizományosomhoz, Nádor Kálmán zeneműkiadóhoz, IV., Károly-körut 8. sz. alá küldendők. A Tek. Szerkesztő Urnak szíves pártfogását kérve maradok Budapesten, február hóban, alázatos szolgálja Dankó Pista.

K o s s u t h F e r e n c z publicisztikai tevékenységét most, február 1-én teljesen lekötötte az Egyetértésnek, melynek főmunkatársává lett. Erre vonatkozólag közlte és Fenyő Sándor, az Egyetértés főszerkesztője közt a következő levélváltás történt:

Nagyságos

Kossuth Ferencz elnök urnak

Budapesten.

Abban a hatalmas küzdelemben, melyet az Egyetértés a magyar nemzet igaz jogaiért, a valódi szabadelvűségért és a demokratikus haladásért közel négy évtizeden keresztül folytatott és a mostani súlyos veszedelmek között kettőzött erélylyel folytatni kíván —: igaz sikerre csakis úgy számíthatunk, ha Kossuth Ferencz közvetlen részesevé válik munkánkhoz, ha ékes és meggyőző tollával mellénk szegődik, ha publicisztikai tevékenységét teljesen az Egyetértésnek szenteli.

Pártszempontoknak alá nem vethető függetlenségünk teljes épségben maradásával felajánljuk lapunk hasábjait és kérjük, lépjen be újból főmunkatársnak az Egyetértés szerkesztőségébe.

Budapest, 1903. január 31.

Az Egyetértés szerkesztősége:

Fenyő Sándor, főszerkesztő.

Nagyságos

Fenyő Sándor főszerkesztő urnak

Budapesten.

Szívesen ragadom meg az alkalmat arra, hogy az Egyetértés olvasóközönségével újból állandó szellemi összeköttetésbe lépjek.

Az Egyetértés multja és tradíciói több évig össze voltak kötve az én írói működésemmel, s amint a multban fentartotta a lap teljes függetlenségét velem és pártunkkal szemben, úgy a lap függetlenségének fentartása ezután is teljes lesz, már csak azért is, mert a szerkesztésbe befolyjni nem fogok.

Magamnak is fentartván teljes függetlenségemet, bizom benne, hogy az Egyetértésre, mint a magyar sajtó egyik legrégebbi és legtekintélyesebb orgánumára támaszkodva, sikerülni fog eszméimnek, törekvéseimnek és elveimnek diadalra jutását hathatósan előmozdítani.

Budapest, 1903. január 31.

Kossuth Ferencz.

E szerint Kossuth Ferencz ezentul csakis az Egyetértés-be fog írni.

Szerkesztői üzenetek.

„Laudamus Te!“ Köszönjük a lelkes mély érzelmekkel való sorokat, alá is írjuk minden sorát, mert az a lelkipásztor megérdemli az elismerő sorokat. Névtelen, illetőleg alá nem írt közleményeket nem tehetünk közzé és ezt sajnáljuk is különösen ez esetben.

Szíveskedjék megnevezni magát, akkor közölhetjük.

Eladás.

Munkácsi ut 102. szám alatt levő házam szabad kézből sürgősen eladó jutányosan megkaphatja bár ki.

AZ „ABONY“ REGÉN

Örvények.

— Eredeti regény a budapesti „Vetből“ —

Írta: Négysz.

A k é s e i v e n d é g

(Folytatás.)

Már kilencz órára járt az idő s a Bodó-familia éppen lenyugodni készült, mikor megkopogtatta valaki kétszer is a konyha ajtajának ablakát, A család összenézett, nem tudta mire vélni a dolgot, mindenki odahaza volt már, Fejes István is, hát csodálkoztak, hogy valaki ily későn látogatába jön.

Mariska nyitotta ki félve az ajtót s azon belépett a jövevény. Hogy beljebb kerültek a szobába, hát láttak egy leányt, kezításkával a kezében aki a sok kíváncsi és rászégező tekintet elől le-sütötte szemét. A nagy ámulattól nem tudott senki se szólani, mindenki a csinos leányt nézte és csak egyre bámulta. Végre a kínos helyzetet a leány oldotta meg, reszkető hangon szólván:

— Ugy-e már nem ösmernek? Persze, hogy nem ösmerhetnek. Régen volt, hogy láttak, azóta megnöttem egy kicsit. A nevem Tarnyai Etelka.

— Maga az lelkem, az a buksi lányka, ki itt volt a kiállításon a nénjével és mint régi ösmerősöket fölkerestek bennünket? kiállt föl az asszony.

— Igen, én vagyok az Bodóné asszonyom, én és senki más, — tette hozzá a lány.

— Ahán, már emlékszem, tudok rá gondolni, — jegyezte meg a család fő miközben nagyokat ásított és szeméit lehunyta a nagy álomosságtól.

A többiek egyáltalán nem ösmerték Etelkát és Mariska meg Fejes István nem teltek be nézésebe, kivált a Bodó lány nézte meg jól, gondosan, tetőtől talpig, milyen a kalapja, a kabátja, a keztyűje, a szoknyája.

— Hát hogy talált meg bennünket, Etelka, hogy tudta meg lakásunkat? folytatta az asszony.

— Föl volt jegyezve nálam, mert én irtam egy izben maguknak, fölkerve egy kis szíves-égre hogy valamit vásároljanak a néninek. Azóta tudom a címüket, és úgy gondoltam, még mindig itt laknak. Idáig meg egy fiu vezetett el.

Aztán megindult a kérdezősködések árja, hogy mit csinál, hogy van a néni, mi járatban van Etelka a fővárosban, mi a szándéka és így tovább. A leány meg nyiltan előadta ügyét — baját, hogy bizony ő a néni tudta nélkül került el hazulról és mint hogy tud varrni, reméli, hogy e nagy városban majd csak talál munkát és meg fog élni valahogy. Egyben Bodóék tudtára adja, hogy náluk szeretne lakni és étkezni, amiért illően megfizetne.

A Bodó-család örült ennek az ajánlatnak, mert rájuk fért még egy kis támogatás. Megegyeztek, hogy Tarnyai Etelka a teljes ellátásért, heti 3 frt 50 krt fog fizetni és Mariska mellett, a konyhai divánon jelölték ki alvóhelyét, legalább addig, míg valami más fekvőhelyről nem gondoskodnak.

— A két leány csakhamar összebarátkozott és még egy ideig eidiskuráltak egyről-másról. Mariska megnyugtatta Etelkát, hogy hamarosan tud majd helyet kapni, ahol dolgozhatik; majd megkérdezték Etelkát, vajjon éhes-e, amire azt válaszolta, hogy az uton evett valamit, ami ugyan nem felelt meg a valóságnak, mert majd kiszakadt a gyomra az éhségtől, de látta, hogy itt már lefeküdni készülnek, inkább elállott az enniától, ami úgy sem lett volna egyéb mint egy darabka kenyér.

A lányok, ahogy elhelyezkedtek a keskeny, kényelmetlen divánon, elkezdtek tereferelni. Egyikük sem volt álmos. Mariska tövirül-hegyire kikérdezte a vendégüket életviszonyai, falujának érdekességei felől, tudni óhajtott, vágyott mindent, a legapróbb — cseprőbb események érdekelték és Etelka mindenre a legnagyobb bizalmasággal, lányos bőbeszédűséggel válaszolt. Majd ő volt a kérdező és a Bodó-leány mesélgetett neki a főváros szépségeiről, kellemességeiről, fényéről, pompájáról, a sok gazdag asszonyról, gyönyörű ruhákról, legujabb divatról, majd a műhely titkaiba avatta be, hogy miképp és mennyit kell dolgozni és mily silányan fizetik a munkát.

Az idő talán már átlépte erősen az éjfél, mikor mindaketten elaludtak, álmodván palotákról, grófokról, fényes gyémántokról, remek ruhákról és elegáns kalapokról.

(Folyt. köv.)

